

การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Self-Protection from Narcotics of Police Administration Students in the
faculty of Human Science and Social Science students, Suansunandha

กวีมาศ ศรีเมือง¹

Kaweemard Srimuang

Received: October 18, 2019

Revised: April 14, 2020

Accepted: April 16, 2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ 2. เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณีตัวอย่าง 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัย พบว่า

1. การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.24, SD = 0.39)

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suansunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: Guntersp21@gmail.com, Tel. 064-4392206

ภัสวณสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ และลักษณะที่พักอาศัยแตกต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่มีอายุ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ภูมิลำเนา แตกต่างกันมีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การป้องกัน ยาเสพติด นักศึกษา

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the behavior of Self-Protection from Narcotics of Police Administration students in the faculty of Human Science and Social Science students, Suansunandha Rajabhat University and 2. to compare the behavior of Self-Protection from Narcotics classified by individual factors. The sample for quantitative research consisted of 250 in the major of Police Administration, Faculty of Human Science and Social Science which were obtained by randomly sampling the samples from Taro Yamane. The research instruments were questionnaires about general information of respondents and behavior of Self-Protection from Narcotics questionnaire by finding the frequency and percentage, finding the mean and standard deviation, Analyzed by t-test independent and (One-way ANOVA)

The results of this study as follows:

1. Most of the level of the behavior of Self-Protection from Narcotics of Police Administration students in the faculty of Human Science and Social Science, Suansunandha Rajabhat University was at a high level. ($\bar{x}$ = 4.24, SD = 0.39)

2. Comparative behavior of Self-Protection from Narcotics classified by individual factors gender, age, monthly income, homeland, different types of residences found that age and the different types of residences have significantly differently at .05. And when classified by the different types of age monthly income, and homeland found that has Self-Protection from Narcotics different.

Keywords: Protection, Narcotics, Students

บทนำ

ยาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญระดับนานาชาติ สำหรับประเทศไทยความรุนแรงของปัญหาเสพติดอยู่ในระดับที่ได้รับการกล่าวถึงในการประชุมสัมมนาระหว่างประเทศเสมอๆ ทั้งในฐานะที่เป็นผู้ผลิตยาเสพติด เป็นตลาดสินค้าและเป็นแหล่งที่จะนำยาเสพติดต่อไปยังประเทศอื่น ๆ นับวันปัญหาเสพติดได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงสร้างทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และภาพลักษณ์ของประเทศ (ประจวบ แผลมหลักและคณะ, 2557) การแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ นับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน การแพร่ระบาดของยาเสพติดในอดีตเริ่มต้นจากปัญหาการลักลอบการปลูกฝิ่นในบริเวณพื้นที่ภาคเหนือของประเทศ ซึ่งจะมีชนกลุ่มน้อยและชนเผ่าต่าง ๆ ที่อพยพจากประเทศเพื่อนบ้าน อย่างเช่น ประเทศเมียนมาร์และลาว อพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่เป็นจำนวนมาก จึงเป็นหนึ่งในสาเหตุที่สำคัญของการนำเข้าพืชเศรษฐกิจจากประเทศเพื่อนบ้านที่ผิดกฎหมายเข้ามาลักลอบปลูกในพื้นที่ภาคเหนือ วิวัฒนาการของยาเสพติดในสังคมไทยจากอดีตถึงปัจจุบันนั้นมีการพัฒนารูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อผู้เสพและรอดพ้นจากการตรวจสอบของหน่วยงานภาครัฐ จนกลายมาเป็นปัญหาที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อสภาวะสังคมไทยในยุคเศรษฐกิจปัจจุบัน (สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2538)

สังเกตได้จากอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เสพและผู้ค้ายาเสพติดในปีงบประมาณ 2561-2562 พบผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่ถูกดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมมากกว่า 348,816 ราย (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2562) จากสถิติดังกล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงภัยคุกคามของยาเสพติดที่ทวีความรุนแรงขึ้นในสังคมปัจจุบัน ส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงของสังคมไทย กลุ่มเสี่ยงที่จะถูกชักจูงและเป็นเครื่องมือในกระบวนการค้ายาเสพติด คือเด็กและเยาวชน ซึ่งอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15-24 ปี ซึ่งสาเหตุของการเกิดผู้เสพยาเสพติดรายใหม่เกิดขึ้นได้ด้วยปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) ปัจจัยภายในตัวบุคคล หรือปัจจัยภายใน ได้แก่ สภาพครอบครัว แรงจูงใจที่เริ่มต้นจากภายในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และ 2) ปัจจัยจากภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ สภาพสังคม สิ่งแวดล้อม กลุ่มเพื่อน เป็นต้น (วารสาร มั่งคั่งและคณะ, 2560)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวคิดการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษาสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลแนวคิดที่ปรากฏในหนังสือตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ จากนั้นจะนำข้อมูลเหล่านั้นที่ได้มา นำมาวิเคราะห์ขอบเขตด้านประชากรซึ่งประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งจำนวน 425 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน ภูมิภาค และสถานที่พักอาศัย ตัวแปรตาม (Dependent Variables) พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่นักศึกษาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 87.60 ส่วนใหญ่มีอายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.8 ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายที่ได้จากผู้ปกครองต่อเดือน 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.60 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 30.40 และส่วนใหญ่มักพักอาศัยอยู่ หอพัก/บ้านเช่า คิดเป็นร้อยละ 72.40

2. พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ระดับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด คือนักศึกษาคิดว่าครอบครัว ญาติ พี่น้องของนักศึกษาจะเสียใจและรับไม่ได้หากพบว่านักศึกษาเสพยาเสพติด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และรองลงมาคือ นักศึกษาคิดว่าการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดก่อให้เกิดปัญหาครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และนักศึกษาคิดว่ายาเสพติดทำให้การเรียนตกต่ำและหมดอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดมากกว่าเพศชาย

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีอายุต่างกันจากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 5 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

หา ที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือนจากผู้ปกครองต่างกันจากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจาก ยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีภูมิลำเนาต่างกันจากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจาก ยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 6 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีลักษณะที่พักอาศัย ต่างกันจากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 5 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ผลการวิเคราะห์ พบว่ากลุ่มที่มีลักษณะที่พักอาศัยอยู่บ้านตนเอง ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกับกลุ่มที่มีลักษณะที่พักอาศัยหอพัก/บ้านเช่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีลักษณะที่พักอาศัยหอพัก/บ้านเช่า มีระดับความคิดเห็นสูงกว่าลักษณะที่พักอาศัยอยู่บ้านตนเอง ฯลฯ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้นำผลที่พบจากวิจัยมาอธิบายเชื่อมโยงกับงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องในประเด็นดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ภาพรวมระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่ชี้ให้เห็นถึงโทษที่เป็นอันตรายต่อร่างกายจึงทำให้นักศึกษาทุกคนมีความตระหนัก

ถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติดจึงมีแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อป้องกันตนเองและคนรอบข้างให้มีการป้องกันตนจากยาเสพติด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญ แฉกพิมายและปนัดดา ศรีธรรมสาร (2555) ได้ศึกษาวิจัย “ผลการวิจัยพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” พบว่า ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเพศหญิงให้ความสำคัญถึงปัญหายาเสพติดและการป้องกันตนเองจากยาเสพติด นักศึกษาเพศหญิงมีความตระหนักถึงโทษและพิษภัยรวมถึงปัญหายาเสพติดในปัจจุบันมากกว่านักศึกษาเพศชาย จึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอริพงษ์ ต้นศิริ (2560) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดศึกษากรณีอำเภอแกลง จังหวัดระยอง” พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตอำเภอแกลง จังหวัดระยอง จำแนกตามเพศ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีอายุต่างกันพบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 5 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันการแก้ไขปัญหายาเสพติด จึงทำให้ทราบถึงปัญหาและการแก้ไขตั้งแต่นักศึกษาทุกช่วงอายุให้ความสำคัญเหมือนกันไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Huang Lanjun (2555) ได้ศึกษาวิจัย “การป้องกันตนเองเกี่ยวกับปัญหาด้านยาเสพติดของนิสิตจีน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา” พบว่า นักศึกษานานาชาติชาวจีนที่มีอายุ ต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า

นักศึกษานานาชาติที่ค่าใช้จ่ยต่างกันพบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะนักศึกษาทราบปัญหาและพิษภัยของยาเสพติดว่าเป็นสิ่งอันตรายเป็นสิ่งไม่ดีและยังเป็นสิ่งผิดกฎหมายนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ยต่างกันจึงมีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Huang Lanjun (2555) ได้ศึกษาวิจัย “การป้องกันตนเองเกี่ยวกับปัญหาด้านยาเสพติดของนิสิตจีน กรณีศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา” พบว่า นักศึกษานานาชาติชาวจีนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาในการอาศัยอยู่ในประเทศไทย ต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากปัญหายาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษานานาชาติ การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษานานาชาติที่มีภูมิลำเนาต่างกันพบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 6 กลุ่ม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะนักศึกษารู้ถึงความอันตรายของยาเสพติดและได้รับการขัดเกลาจากครอบครัวดังนั้นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเจริญ แฉกพิมายและปณิตดา ศรีธนสาร (2555) ได้ศึกษาวิจัย “พฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ” พบว่า ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อการป้องกันยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อ ยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ นักศึกษาสามารถดำรงตนเองด้วยการไม่เสพยาเสพติดถึงแม้ สถานที่พักอาศัยจะมีการระบาดของยาเสพติดก็ตาม ที่เหลือมีระดับพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากในทุกเรื่อง โดยเรื่องที่มีมากที่สุด 5 ลำดับ คือ ครอบครัว ญาติ พี่น้องของนักศึกษาจะเสียใจ และรับไม่ได้หากพบว่านักศึกษาเสพยาเสพติด รองลงมา คือ นักศึกษาจะปฏิเสธทันทีเสมอเมื่อเพื่อน นำยาเสพติดมาและชวนให้เสพยาเสพติด นักศึกษากลัวว่าหากเสพยาเสพติดและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ จับได้จะทำให้เสียอนาคตทางการศึกษา นักศึกษามีการป้องกันตนเองด้วยการปฏิเสธการทดลองเสพยาเสพติดทุกชนิด และนักศึกษามีความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติดเป็นอย่างดีจึงไม่เกี่ยวข้องหรือเสพยาเสพติด

ผลการเปรียบเทียบการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษานานาชาติ การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า

นักศึกษาศาขาววิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีลักษณะที่พิกอาศัยต่างกันพบว่า ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 5 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะนักศึกษาที่มีการพิกอาศัยแบบหอพัก/บ้านเช่ามีความเกี่ยวกับยาเสพติดน้อยและยังมีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดน้อยซึ่งต่างจากนักศึกษาที่พิกอาศัยอยู่กับครอบครัวเพราะนักศึกษาที่พิกอาศัยอยู่กับครอบครัวได้รับการอบรมสั่งสอนและขัดเกลาจากครอบครัวจึงทำให้มีความรู้เรื่องยาเสพติดจึงมีความแตกต่างจากนักศึกษาที่พิกอาศัยซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Edwin H. Sutherland (1924) ทฤษฎีการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) คือ กระบวนการที่สังคมสั่งสอนโดยตรง หรือโดยอ้อมให้ผู้ที่จะเป็นสมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้และรับเอาระเบียบวิธีกฎเกณฑ์ ความประพฤติและค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติและความสัมพันธ์ของสมาชิกของสังคมนั้น ซึ่งสมาชิกของสังคมจะต้องผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคมตลอดชีวิตโดยตรงและโดยอ้อม การขัดเกลาทางสังคมนั้นอาจส่งผลให้เยาวชนกลายเป็นอาชญากรได้ ขึ้นอยู่กับการขัดเกลาทางสังคมของกลุ่ม 6 กลุ่ม ดังนี้

- 1) ครอบครัวหากบางครั้งพ่อแม่ไม่มีเวลามาอบรมลูกหรือทำ ตัวอย่างที่ไม่ดีลูกก็จะทำตาม เช่น พ่อแม่ดื่มสุรา หรือเล่นการพนัน จะส่งผลให้เด็กทำตาม
- 2) เพื่อนเป็นแรงจูงใจที่สำคัญ เพราะในวันหนึ่งเราใช้เวลาอยู่กับเพื่อนมากกว่า พ่อแม่ด้วยซ้ำ เด็กกลุ่มนี้จึงเชื่อเพื่อนมากกว่า เช่น เมื่อมีปัญหาจะปรึกษาเพื่อนเป็นคนแรก โดยไม่คำนึงว่าเพื่อนจะให้คำปรึกษา ในทางที่ถูกหรือผิด
- 3) ศาสนา คนทุกคนย่อมมีศาสนาเป็นตัวยึดเหนี่ยวจิตใจ เพราะทุกศาสนาล้วนสอนให้ทุกคน เป็นคนดี บางคนที่ไม่ปฏิบัติตามแนวทางของศาสนาคนผู้นั้นก็จะกลายเป็นคน ที่ขาดคุณธรรม จริยธรรมและไม่ยอมรับความจริง
- 4) โรงเรียน คือ สถานที่ขัดเกลา รองจากบ้านเพราะสามารถอบรมให้เด็ก เป็นคนที่มีระเบียบวินัยและรู้จักการให้อภัย แต่ปัญหาคือความไม่เข้าใจระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง บางครั้งพ่อแม่ว่าถูก เด็กว่าผิด หรือสอนแนวทฤษฎีมากจนเกินไป เช่น คนที่ทำชั่วได้ดี ทำให้เด็กเกิดความสับสนและหมดศรัทธา
- 5) อาชีพ คนทุกคนย่อมมีอาชีพเป็นของตัวเอง เช่น ครู ต้องสอนเด็กให้รู้จักการมีเมตตา แพทย์ต้องมีจรรยาบรรณในการรักษาคนไข้ แต่บางคนไม่ได้นำความรู้ที่ตนเองเรียนมาไปใช้ประโยชน์แต่กลับไปใช้ในทางที่ผิด
- 6) สื่อมวลชน เป็นสิ่งสำคัญในการขัดเกลา มีการนำเสนอหลากหลาย รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นทางโทรทัศน์วิทยุหรือหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ

ความมุ่งหมายของการขัดเกลาทางสังคม อาจแบ่งได้เป็น 4 ประการ

1) ปลูกฝังระเบียบวินัย (Basic Discipline) ระเบียบวินัยเป็นพื้นฐานของมนุษย์ในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กลุ่มได้กำหนดไว้ ฝึกให้มีความอดกลั้นที่จะทำตามความพอใจของตนเอง

2) ปลูกฝังความมุ่งหวัง (Aspiration) ความมุ่งหวังช่วยให้บุคคลมีกำลังใจทำตามระเบียบวินัย ต่าง ๆ เช่น อยากรับปริญญาต้องเรียนหนังสือ อยากรับเลื่อนขั้นต้องขยัน ทำงานส่วนมากมักจะมุ่งหวังในสิ่งที่สังคมยกย่อง จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนเรามีกำลังใจหรือบังคับตัวเองให้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยไม่ว่าจะพอใจหรือไม่ก็ตามเพื่อจะได้ในสิ่งที่ตนเองหวังไว้

3) สอนให้รู้จักบทบาทและทัศนคติต่าง ๆ (Social Roles and Supporting Attitudes) เป็นการรู้จักแสดงบทบาทอย่างเหมาะสมตามวาระและโอกาสต่าง ๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะบทบาทของแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงควรที่จะเรียนรู้และทำตามบทบาทของตนให้ดีที่สุด

4) สอนให้มีทักษะ (Skills) เป็นการเตรียมบุคคลให้มีความชำนาญเฉพาะ อย่างเช่น การประกอบอาหาร การเขียนจดหมาย การใช้โทรศัพท์ การเป็นวิศวกร การเป็นแพทย์ การมีส่วนร่วม ทางการเมือง การสั่งอาหาร เป็นต้น เพื่อสังคมจะได้รับประโยชน์จากสมาชิกในหลาย ๆ เป็นต้น

องค์ความรู้ใหม่

การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ภาพรวมระดับการป้องกันตนเองจากยาเสพติด อยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมที่ชี้ให้เห็นถึงโทษที่เป็นอันตรายต่อร่างกายจึงทำให้นักศึกษาทุกคนมีความตระหนักถึงโทษและพิษภัยของยาเสพติดจึงมีแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติด เพื่อป้องกันตนเองและครอบครัวให้มีการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ควรปลูกฝังระเบียบวินัย ปลูกฝังความมุ่งหวัง สอนให้รู้จักบทบาทและทัศนคติต่าง ๆ และสอนให้มีทักษะ (Skills) เป็นการเตรียมบุคคลให้มีความชำนาญเฉพาะ เพื่อเป็นการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดการเดินรณรงค์การป้องกันตนเองจากยาเสพติดในหอพัก/บ้านเช่า และจัดการบรรยายให้ความรู้เรื่องยาเสพติดบอกถึงโทษพิษภัยของยาเสพติดให้นักศึกษาเพศชาย เพื่อเพิ่มความรู้และความตระหนักในการป้องกันตนเองจากยาเสพติดเนื่องจากผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาที่พักหอพัก/บ้านเช่ายังมีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดน้อยและยังพบว่านักศึกษาเพศชายมีการป้องกันตนเองจากยาเสพติดน้อยกว่าเพศหญิง

2. ควรมีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดเนื่องจากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดน้อย จึงทำให้นักศึกษาขาดความรู้ในการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. จากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติมในประเด็นที่การศึกษาเชิงปริมาณไม่สามารถทำได้ และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ในการวางแผนการแก้ปัญหา ยาเสพติดครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เจริญ แฉกพิมายและปนัดดา ศรีธรรสาร. (2555). พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ประจวบ แหลมหลักและคณะ. (2557). ปัญหา ยาเสพติดในสังคมไทย มุมมองทางสังคมวิทยา. วารสารการพยาบาล การสาธารณสุข และการศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนีพะเยา, 15(3).
- วรภรณ์ มิ่งคังและคณะ. (2560). ปัจจัยครอบครัวที่มีผลต่อการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่นชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแห่งหนึ่ง. วารสารสาธารณสุข มหาวิทยาลัยบูรพา, 11(2).
- สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2538). งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษในสถานศึกษา: คู่มือสภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยฯ. กรุงเทพฯ: สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2562). รายงานผลดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ประจำปีงบประมาณ (2561). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.

- อธิพงษ์ ตันศิริ. (2560). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดศึกษากรณีอำเภอแกลง จังหวัดระยอง*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Huang Lanjun. (2555). *การป้องกันตนเองเกี่ยวกับปัญหาด้านยาเสพติดของนิสิตจีนกรณีศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม). คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Sutherland, Edwin H. (1924). *Principles of Criminology*. Chicago: University of Chicago Press.
- Yamane, T. (1973). *Statistics an Introduction Analysis*. New York: Harper & Row.